

Derleyen
ADİL ALİ ATALAY VAKTİDOLU

ÂŞIK DEMÂN'I BABA

C
can yayınları
7

2. BASIM

Adil Ali ATALAY VAKTİDOLU

**ÂŞIK DEMÂN'İ
BABA**

HAYATI ve ŞİİRLERİ

**Bandrol Uygulanmasına İlişkin Usul
ve Esaslar Hakkında Yönetmeliğin 5.
Maddesinin 2. Fıkrası Çerçevesinde
Bandrol Taşınması Zorunlu Değildir.**

can yayınları-7

DERLEYEN
Adil Ali ATALAY VAKTİDOLU

ÂŞIK DEMÂN'İ BABA

HAYATI ve ŞİİRLERİ

can yayınları

can

yayınları

ADİL ALİ ATALAY VAKTİDOLU
Bankalar Caddesi Yanıkkapı Sok. No: 38
Nadir Han Kat: 3 No: 7-8 Karaköy-İSTANBUL
Tel : (0.212) 237 62 54 - 235 25 86
Fax: (0.212) 235 83 48

Birinci Basım : 1982

İkinci Basım : Temmuz 1998

ISBN - 975 - 7812 - 89 - 7

Basım:

KAYHAN MATBAACILIK
(0.212) 576 01 36

Cilt:

YALÇIN MÜCELLİT
Tel: (0.212) 544 50 73

Mizanpaj:

Sultan Atalay Öztürk
Zeynel Atalay

Kapak Düzenleme:

ajans A

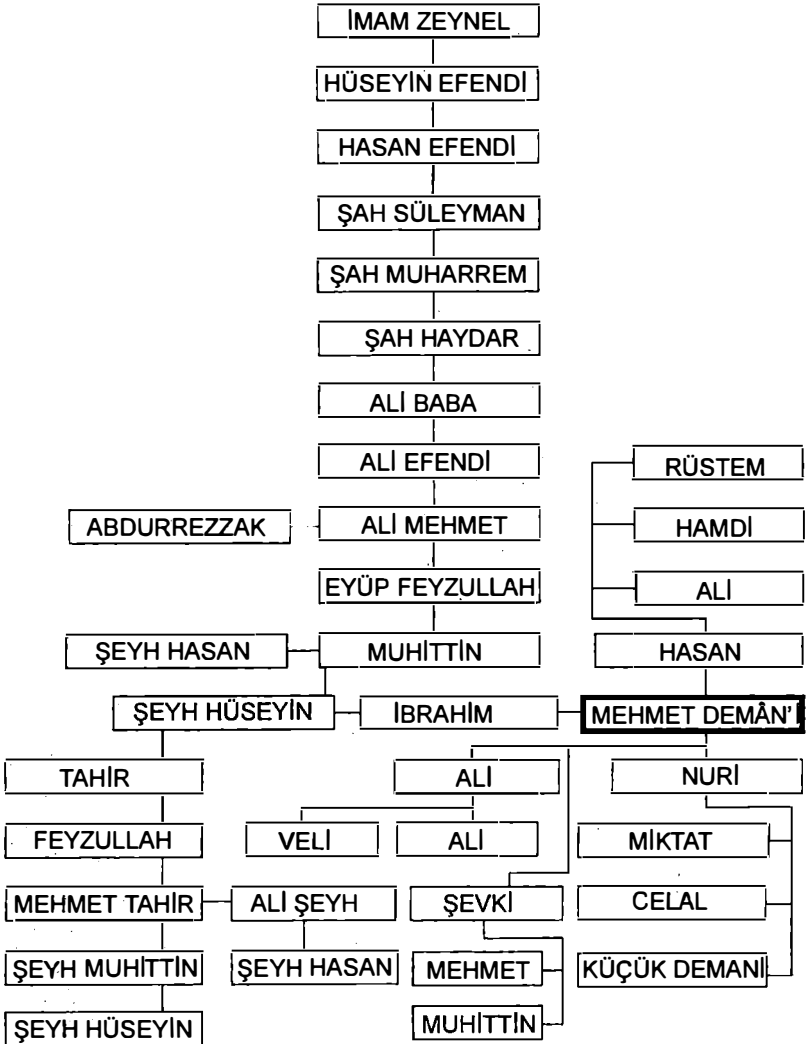
(212) 553 41 10 - 641 11 52

İÇİNDEKİLER

SOY AĞACI	5
ÖNSÖZ	9-10
DEMÂN'İ	11-12
İKİ CİHAN HALK SELVERİ MUSTAFA	13
BENİ DOSTUN CEMALİNDEN AYIRMA	14
EĞLEN BU KAPIDA KAL DEDİ BANA	15
BİNDE BİR CAN EREMEDİ BU SIRRA	16
HIZIR LALE SULTAN GELE ULAŞA	17
ERENLER DARINDA BİR PAZAR EYLE	18
KAFTAN OLSA BEN GİYEMEM PEŞİME	19
SULTAN FEYZULLAH	20
MEHDİ RESUL SAHİP ZAMANA KALDI	21
AZ KALDI	22
EVVELİ AHİRİ BİRE BAĞLANDI	23-24
BİLMELİ	25
GEL İNCİYİ BİL	26
GÖNÜL	27
KURBANIM	28
NASİP VEREN YEŞİL ELİ GÖZLERİM	29
SEVDASI SERİME YAZILDI GÖRDÜM	30
YÜZ DÖRT KİTAP SENDE BİRİNİ GÖRDÜM	31
CİHANA BİR SAHİP GÖNDER YARADAN	32
KUDURET İLMİDİR GELİR YÜZ ONDAN	33
BENİM KILAVUZUM AKKOCA SULTAN	34
GÜL YÜZLÜ SULTANIM SEN SEFA GELDİN	35
YÂR SEN Mİ GELDİN?	36
GÜZELLERİN SERFİRAZI HOŞ GELDİN	37
SER VERİP MEYDANDA CAN VEREN GELSİN	38
PİRİM ABDAL MUSA KABUL EYLESİN	39
İMAM HÜSEYİN	40
HEP SENİN DERTLERİN İMAM HÜSEYİN	41
IRIZA OLSUN	42
BİZDEN NAZLI YÂRE NİYAZLAR OLSUN	43
MÜBAREK MUHARREM GÜNLERİ BUGÜN	44-45
DERYALARDA ÇARKI DÖNDÜREN HAYDAR	46
DEDİLER	47
ERENLER	48
BU İKRARIN ASLIN ARAR DERVİŞLER	49

ÜMM-ÜL KİTAP HAK ÂDEMDE DEDİLER	50
KÂRINI GÖZLER	51
ALİ GÖRÜNÜR	52
SIRRI SIRRULLAHLA OLALIM SIRDAŞ	53
MEDET HEY ON İKİ İMAMLAR MEDET	54
YÜRÜ YALAN DÜNYA VAR ŞİMDEN GERÜ	55
BOZ OĞLAN DEYÜ	56
HÜNKÂR HACI BEKTAŞ VELİ DOST DEYÜ	57
DİVANINDA MAHRUM ETME	58-59
KUL OLDULAR BEKTAŞİYE	60
AMAN ALLAH AMAN ALLAH	61-62
HASİRETİM ÇOKTAN BERİ	63-64
GERİSİNE MEYİL VERMEM	65
YA HÜSEYİN	66
BU ALLAHIN KULU DERLER	67
HACI BEKTAŞ'I VELİ'DİR	68
(BE)'YE BAĞLIDIR ÖZÜMÜZ	69-70
ERENLER SEFA GELDİNİZ	71
RUHİ DİLLER HOŞ GELDİNİZ	72
ÇARE NE	73
İÇERİ	74
BAK	75

ÂŞIK DEMÂN'İ BABA SOY KÜTÜĞÜ

ÖNSÖZ

Âşık Demân'i Baba'nın eserini halka sunmak için 1979 yılında, Zileli Hıdır Abdal evlatlarından Hüseyin Bayer Dede, elinde "DEMÂN'Î BABA"nın şiirlerinden oluşan bir (cönk elyazması) Cönkle geldi. Bunun yayınlanmasını istedi. Cönk eski harflerle yazılmış ve de dağınık haldeydi. Şiirleri yeni yazıya çevrildi ve 1982 yılında birinci basımı yapıldı. Okurlardan talep olduğu için tekrar ikinci basımına lüzum görüldü. Fakat güncel kitapların piyasaya girmesi elzem olduğundan bu yapıtın basımı geçikmiş oldu. DEMÂN'Î BABA'nın deyimiyle "Sultanlar kusura kalmaz".

Söylentilere göre Demân'i Baba Peygamberler soyundandır. Dedesi Ali Baba, Orhan Gazi zamanında birçok yararlı işler yapmıştır. İnsan üstü başarılar göstermiş bir zattır.

Yapıtın ilk sayfasında Demân'i Baba'nın soy kütüğünü bulacaksınız. Şiirlerini zevkle okuyacağınıza inandığımız Demân'i Baba'nın eserinin yayınlanmasında emeği geçen Canlara teşekkür eder, okurları eserle başbaşa bırakırım ve derim ki:

Bin sekizyüz kırk üç gelmiş DEMÂN'Î
Uymaz imiş bir anına bir anı

Yedinci yapıttır söze başlarken
Destur-u Şah, dedim kitap açarken

Dilerim ki nice yapıtlar çıksın
Aşk ateşi yansın ehlini yaksın

Bu cönk'ü Hüseyin Dede getirdi
Tab et bunu diye emir yetirdi

Demek kismet imiş Âşık Demân'ı
Okuyup gönülden edek seyran'ı

Şiirleri tasavvufî, insancıl
Sanarsın açılmış yedi veren gül

Gül gibi koklarsın, hem demet demet
Okuyup kulaktan kursağa ilet

Bu ilmi, irfanı okuyan canlar
Gece Kadir sansın, gündüz bayramlar

Okurlara bir hediye sunalım
Okuyup dinleyen görmez bunalım

Kitap seven canlar, arasın bulsun
Okurun derdine bin deva olsun

Emeği geçenler maksuda ere
Bu kitap canlara mutluluk vere

ADİL ALİ VAKTİDOLU bir isim
Cihan birdir, Peki ayrı olan kim?

Haziran 1998
Perşembe Pazarı-İST.
Adil Ali Atalay Vaktidolu

DEMÂN'İ BABA

1259-1335 (1843-1919)

Tokat'ın Artova ilçesi, Ulusaray bucağı, Bayazıt köyünde doğmuş, yine aynı köyde Hakk'a yürümüştür. Babası İbrahim Efendi, anası Gülem Ana'dır. Asıl adı Mehmet'tir.

1303 yani, 1887 yılında Hacı Bektaş Dergâh'ına gidip Ahmet Cemalettin Efendi'den icazet almış ve Ahmet Cemalettin Efendi kendisine DEMÂN'İ mahlasını vermiştir. Bucak müdürlüğü yaptığına göre okur-yazar olduğu söylenebilir. Kısa memurluğu dışında yaşamının geri kalanını köyünde çiftçilik yaparak geçirmiştir.

Şiirleri daha sağlığında dilden dile gezmiş, beğenilmiş, sevilmiştir. Şiirlerinin tümünü henüz toplayamadık. Çevre halkının ve şairlerin çalıp söylediği birçok şiirleri vardır.

Şiirleri:

Kitabımıza elli yedi tanesini alabildik. Nefesleri'nin tümü Tasavvufi'dir. Ehl-i Beyt sevgisi Hz. Hüseyin'e içten bağlılık, Hacı Bektaş hayranlığı ağır basıyor. Muharrem'de on iki gün oruç tutmanın kişi oğluna verdiği mutluluk hakkında ki şiiri oldukça dikkat çekicidir. "Akıl, fikir, ilim insan içindir.", DEMÂN'İ BABA'ya göre insan olmanın başında sevmek, düşünmek, karamsar olmamak gelir. Hele Tamu korkusu yersizdir. "Sultan bağışlar." der. Gönüllerde gamın, kederin yeri olmamalıdır.

"Akıl, fikir, ilim ademe indi."

*

"Halk eyledin yedi tamu
Kaldır gönüllerden gamı."

*

"Sultanlar kusura kalmaz."

mısralarında görüldüğü gibi: Bazı dedelerin yaptığı yanlış işi anlatan dizeleri oldukça ilgi çekicidir, cesaretlidir. Kendisi de "Dede" olmasına karşılık.

"Geri döner evladım der
Helal, haram lokmayı yer
Yolun doğrusu bunu gör
Aman Allah, aman Allah.

*

"Erenlerin vardır cehdi
Talip İrahbere baktı
Dedeler dünyayı yıktı
Aman Allah, aman Allah."

Yaşadığı yıllar göz önüne alınırsa yenilikçi değil de nedir?
DEMÂN'İ BABA'mız!

Güçlüklerin bilincindedir. Kolay işlerden hayır gelmez. "Saban demiriyle Mercan delinmez." sözleriyle haykırır. Yol ile erkâna girmek olmayınca mercan delinmez, elhak doğrudur. Nefeslerinin bazılarında Farsça isim tanımları, Arapça sözcükler varsa da, yinede;

"Sensiz günlerim yıl geçti
Neyleyim dünyayı sensiz."

Arı Türkçe'nin güzelliğini görmek de olası. Şairimizin ilahilerinde Pir Sultan Abdal etkisi yer yer açıkça görülmektedir. "Ali görünür, On İki İmamlar medet." gibi şiirlerinde bu etkiyi görmektediriz.

9 Nisan 1981
can yayınları

İKİ CİHAN HALK SELVERİ MUSTAFA

Cümbüş verip kalp evimi coşturan
İki cihan halk selveri Mustafa
Ehli beyit kullarına yardımcı
İki cihan halk selveri Mustafa

İmam Hasan, Şah Hüseyin, İriza
Zeynel Abidin'in gülleri taze
Varınca divanda yardım et bize
İki cihan halk selveri Mustafa

Bakır'ın, Cafer'in derdine düştük
Musa'yı, Kazimden bir dolu içtik
İriza yolunda biz serden geçtik
İki cihan halk selveri Mustafa

Muhammed, Taki'dir dinin evveli
Aliyel Naki'dir ceddin cemali
Medet mürvet ey gözleri mevali
İki cihan halk selveri Mustafa

Bu **DEMÂN'İ** okur emir fermanı
Hasan Ali Asker'i gönlümün yârı
Mehdi gelir her dertlerin dermanı
İki cihan halk selveri Mustafa

BENİ DOSTUN CEMALİNDEN AYIRMA

On sekiz bin âlem halkeden Huda
Beni dostun cemalinden ayırma
Her zaman yalvarır sana yürekten
Beni dostun cemalinden ayırma

Evvel kapı şeriattır gelene
İkincisi tarikattır bilene
Müminlerde heves olmaz yalana
Beni dostun cemalinden ayırma

Marifette kurban tekbirsiz yenmez
Aşıkların sırrı yadlara denmez
Gerçekler cahilin yurduna konmaz
Beni dostun cemalinden ayırma

Erenlerin katarıdır bu katar
Sıdkınan seveni yabana m'atar
Dostun bahçesinde bülbüller öter
Beni dostun cemalinden ayırma

Bu **DEMÂN'İ** der ki neyleyim eli
Dost bağından aldım bir gonca gülü
Müminler ustad'ı Bektaşî Veli
Beni dostun cemalinden ayırma

EĞLEN BU KAPIDA KAL DEDİ BANA

Dün gece seyrimde bir muhib gördüm
Kuduret lokması al dedi bana
Kuduret lokması kendi hunundan
Dört kapıya doğru gel dedi bana

Dört kapının biri geriye kalır
Su ile cesedim pâk oldu sanır
Beş vaktini kılan cennetlik m'olur
Münafığın kavlin bil dedi bana

Tarikata girip gürültü etme
Aklına geliri gelmezi tutma
İlmin pek çok ise Hakk'ı unutma
Yol ile erkânı bil dedi bana

Marifete giren teli kıramaz
İkrarsız olanlar yola yaramaz
Murailer didar yüzü göremez
Müminlerin gönlü gül dedi bana

Hakikatin hatmi tamamı nedir?
Pâk eyle özünü cesedin yudur
Sorarsan mürşidin buyruğu budur
Eğlen bu kapıda kal dedi bana

DEMÂN'İ der bir ikrara durursan
Arayıp da mürşidini bulursan
Yetmiş üç makama doğru varırsan
Kerbela'ya uğrar yol dedi bana

BİNDE BİR CAN EREMEDİ BU SIRRA

Ta ezelden kandildeki nurdayım
Binde bir can eremedi bu sırra
Resul'ün önünde bin bir yerdeyim
Binde bir can eremedi bu sırra

Resul'ün önünde müşkül iş idim
Kaygusuz Sultan'la odun taşıdım
Cihan var olmadan bir nakkaş idim
Binde bir can eremedi bu sırra

Mürşit meydanında kabirim kazdım
Deryalar yüzünde çok vakit gezdim
Zebur'u, Tevrat'ı, Kur'an'ı yazdım
Binde bir can eremedi bu sırra

İncil'in içinden bir nokta aldım
İsa'yı ruh ile eğlendim kaldım
Allah bir Muhammed Ali bir bildim
Binde bir can eremedi bu sırra

Ham olan Yakub'un çeşminin yaşı
Kendinde görmüyon mahı güneşi
Doksan bin evliya Ser Çeşme başı
Binde bir can eremedi bu sırra

DEMÂN'İ der arşı kürsi seyr ettim
Can mekân ilinden menzile yettim
Şu fena mülküne çok geldim, gittim
Binde bir can eremedi bu sırra

HIZIR LALE SULTAN GELE ULAŖA

Bugün müminlerin bayram gecesi
Hızır lâle Sultan gele ulaŖa
AŖkta meleklerin seyran gecesi
Hızır lâle Sultan gele ulaŖa

Münafık olanlar bunu tutmadı
Yedi gün emekler zaya gitmedi
Sıtkınan çağranı yada atmadı
Hızır lâle Sultan gele ulaŖa

DEMÂN'İ der vücudun oruç ola
Cümlemizin boynu eğri bu yola
Çağırın erenler sahibi gele
Hızır lâle Sultan gele ulaŖa

ERENLER DARINDA BİR PAZAR EYLE

Cümle âlem hesabını bilmezsen
Vücudun evine bir nazar eyle
Akıl, fikir, ilim âdem'e indi
Hakk'ın haznesine bir nazar eyle

Âdem-i balçıktan yapıp halk etti
Âşıklar gerçekten bir daman tuttu
Dört anasır birisine el attı
Ateş ile suya bir nazar eyle

Âdemi yedi hat bir bir okudu
Gerçekler özünü kevserde yudu
Âdem'e Mushaf-ı Şerif'im dedi
Yüz dört kitabına bir nazar eyle

Müminler ervahı Şit'dendir yeri
Gönül münevverdir Allah'ın nuru
Cemalin nakşıdır Hakk'ın defteri
Yedi esmasına bir nazar eyle

DEMÂN'İ der canım pîrime feda
Muratlar verici ol Gani Huda
Sene bin ikiyüz doksan altıda
Erenler darında bir pazar eyle

KAFTAN OLSA BEN GİYEMEM PEŞİME

Be erenler Hakk'ı bulması ne güç?
Haklı yoldan çare bulam başıma
Bir suç atlas olsa gelse meydana
Kaftan olsa ben giyemem peşime

Günahlısın desem bana tez küser
Elimde kılıcı küfürler keser
Kişi kabul etmez hemen bağ yasar
Öldürsen de kâr eylemez Haşime

Acemilik etme yola doğru bak
Cümleyi halk eden Halik-ül Hallâk
Bizim gibi âşık çok geldi mutlak
Bazı hannas mennas girer düşünce

DEMÂN'İ der doğru yolundan şaşma
Yukarı bakıp da belleri aşma
Küheylan at ile hendeğe düşme
Bir gün neler gelir garip başına

SULTAN FEYZULLAH

Kalktı göç eyledi mülkün sultanı
Şefaât kânısın Sultan Feyzullah
Şu fani mülkünden çekti göçünü
Şefaât kânısın Sultan Feyzullah

Sene bin iki yüz doksan beş oldu
Mümin bağrıları boran kış oldu
Bir Feyzullah şehitlere baş oldu
Şefaât kânısın Sultan Feyzullah

Velefendi şehzadeler atalar
Fırakı Hasrete onlar yanarlar
Kerbelâ çölünde uryan olanlar
Şefaât kânısın Sultan Feyzullah

Ta evvelden iman ikrar yerine
Ervahından âşık oldum nuruna
Pir Cemali, vekil koydu yerine
Şefaât kânısın Sultan Feyzullah

Ehl-i Beyit kapısında bir olan
Girip üçler kapısında sır olan
Balım Sultan bahçesinde nur olan
Şefaât kânısın Sultan Feyzullah

Bu **DEMÂN'Î** bu dergâhın kuludur
İçtiğimiz pîr elinden doludur
Pîrim Hünkar Hacı Bektaş Veli'dir
Şefaât kânısın Sultan Feyzullah

MEHDİ RESUL SAHİP ZAMANA KALDI

Âhir zaman oldu neler söyleyim
Mehdi resul sahip zamana kaldı
Halim efendime ifade eyleyim
Mehdi Resul Sahip Zaman'a kaldı

Bilin ki aşk ile çok olur çoşan
Nefsine uyup da yolundan şaşan
Varıp iblis tuzaklarına düşen
Mehdi Resul Sahip Zaman'a kaldı

Kocaları küçük, bacılar büyük
Kulakları sağır, yenleri sökülük
Kuru ağaç gibi olmuşlar höyük
Mehdi Resul Sahip Zaman'a kaldı

Kızları atanın sözünü tutmaz
Adudan Mervan'dan yüzünü örtmez
Yedi tamu bunları kabul etmez
Mehdi Resul Sahip Zaman'a kaldı

Yol ile erkâna gel derim gelmez
Saban demiriyle mercan delinmez
İnkârlar yezitler bu size kalmaz
Mehdi Resul Sahip Zaman'a kaldı

Kible tarafından bir sancak gelir
İkrarı bilmeyen nerede kalır
Âlem Zülfikar'ın eline alır
Mehdi Resul Sahip Zaman'a kaldı

DEMÂN'Îm der yolu kuranlar gelsin
Aduyu Mervan'ı kıranlar gelsin
Âlem Zülfikar'ın eline alsın
Mehdi Resul Sahip Zaman'a kaldı

AZ KALDI

Yaramaz mahlukun yeri cehennem
İmanı, ikrarı bilen az kaldı
Ârifin kalamı doğrudur her dem
Doğrusun söylesen alan az kaldı

Bu mahluk, bu yolun evvelin bilmez
Bin kelam söylesen birini duymaz
İmamlar hayıfı geriye kakmaz
Münafık çok kaldı, mümin az kaldı

Kapıdan girince köşeyi beller
Yarın mahşer günü nic'olur haller
Oturmuş sofular yaşını söyler
Sıdkile irfana giren az kaldı

Çok mahlukun sözü hep de yalandır
Hayrını koyupda şerri bilendir
Murailik edip yüze gülendir
Kırkıdıp dostunu bulan az kaldı

Âhiri bu cihan harap olacak
Ol Ahmet isminde bir er gelecek
Muhib olanları gayet sevecek
Münafığa kıştır sanma yaz geldi

Bu **DEMÂN'Î** der ki, ah aman aman!
Zaman sofusunda binde bir iman
Yetiş imdadıma ol sahip zaman
Hakk'ın korkusunu çeken az kaldı

EVVELİ AHİRİ BİRE BAĞLANDI

(Elif) Allah on sekiz bin âlemi
(Be) yinen muhabbet bize bağlandı
(Te) türab olanlar çekmedi gamı
(Se) fahri kâinat fahre bağlandı

(Cim) cemalin nuru yiğit süruru
(Ha) yı Hak bil haydan haber al yolu
Tuttuğum damandır dar Ali darı
Divanı dergâhta yere bağlandı

(Zel) zihnumden gitmez birin korkusu
Ayrı doğacaktır yurda hepsi
(Ze) zülalim müminlerin kapısı
Dört kapı kırk makam pîre bağlandı

(Sin) sualim veren irfan deminde
(Şın) ın şem'asında yandı gönlümde
(Sad) sadık olanlar pîr meydanında
Lâhmike lâhminde bire bağlandı

(Dad) ile muhabbet dilli erenler
(Tı) talip olup da canı verenler
Kırkıdıp bu yolda özün görenler
Cismiyle cesette yere bağlandı

(Za) ile zulmedip nasibin veren
(Ayn) kâinatın binasın kuran
(Gayın) beyan kelâm şerhedip bulan
Doksan bin âlemdir bire bağlandı

Kayınan fehmedip özünü gören
(Kaf) kadimdir cümle mürvetler veren
(Kâf ü lâm) kâfiri putları kıran
Hünkâr Hacı Bektaş pîre bağlandı

Enam ile Elham Huda'dan indi
(Mim) Muhammed ismi serteser oldu
Otuz iki huruf bir (nun) dan doğdu
Evveli âhiri bire bağlandı

DEMÂN'Î der (vav) vilâyet madeni
(He) yle (Elif) zikrederim Huda'mı
Onun için hak bilirim âdemi
Ezeli ervahlar (ye) ye bağlandı

BİLMELİ

Gel gönül fehmeyle sen özünü gör
Şüphe yok ki ibadetin bilmeli
Şeriati kurdu fahri kâinat
Tarikatta یرهberi bilmeli

Açılınca tarikatın kapısı
Lâl ile cevherdir inci yapısı
Marifette bir oldular hepsi
Sırrı hakikate doğru gelmeli

Hakikatin kapısını kuransın
Yedi iklim dört köşeyi görensın
Dolaşıp da Tur Dağı'nı soransın
Hünkâr Hacı Bektaş Veli bilmeli

Yedi kat nurdandır çatal kapısı
Gök Eşik'tir müminlerin deposu
Balım Sultan bahçesinin kokusu
Sultan Feyzullah'tır pîri bilmeli

Bu **DEMÂN'İ** okur yedullah âyet
Kulunum kapında eylerim hizmet
Balım Sultan yaramıza sen el kat
Nasip veren yeşil eli bilmeli

GEL İNCİYİ BİL

Sıdk ile severim incitme beni
Lâl ile gevheri gel inciye bil
Tunç kıymeti olmaz ârif yanında
Dür eyle pâk zatın cevahiri bil

Cevahir taşının kıymeti olmaz
İnşallah irakıp şaz olup gülmez
Gerçek yâri olan yadları bilmez
Sana muhabbetim gel irfanı bil

Bu irfan içinde hapsettin beni
Bu dünyadan evvel âhiri kâni
Malım mülküm deyü güvenme yani
Halk eden Halik'i Yaradan'ı bil

Yaradan yaratmış kaşların hilal
Bu gözler mestane olmuş bir zülal
Nicenin alnında üç niyaz hilal
Edelim secdeyi kalpgâhını bil

Bu **DEMÂN'İ** der ki Hak'tan rıza bul
Özünü bilene makbuldür bu yol
Hazreti Pîr eşiğinde kulum ol
Kul olana kul ol mâbudunu bil

GÖNÜL

Gönül bahçesinde bir gül açıldı
Bahçe bağbandını bilsene gönül
Bahçenin Bağbandı Ali değil mi?
Kadim ırızaya dursana gönül

Hakk'ın ırâhmeti yoğâ saçılmaz
Mürebbinden müsahipten geçilmez
Gıyaben boyuna kaftan biçilmez
Verdiğin ikrarı bilsene gönül

Müsahip kavline bir olup biten
Anasır hükmünde oynayıp utan
Yedinci katta Resul önüne yatan
Cömerdi sakiyi bilsene gönül

Bir kişi de vücut sırrını bilse
Bu yolu kurdular on yedi kimse
Mehdi resul sahip-zaman bir gelse
Yol ile erkânı bilsene gönül

Balım Sultan Kızıl Deli bir nurdan
Bir “Hû” çekip münafığı eriden
Himmet edip cansız duvar yürüten
Pîrin eşiğine varsana gönül

DEMÂN'Î der mürşitten kuşak kuşan
Seher vakti sevdiğine kavuşan
Araya bir yıldız koydular nişan
Nişanın sahibin bilsene gönül

KURBANIM

Bir nur doğdu Tebellüğün (1) üstüne
Severim Ali'yi yola kurbanım
Yedi kat yer, yedi kat gök semavat
Başında Elif'i Tac'a kurbanım

Alnında balkıyan zöhre yıldızı
Daim bu gününde anarız sizi
Dergâhından mahrum eylemen bizi
Serimiz meydanda dara kurbanım

Kaşların sûresi yed-ullah âyet
Gözlerin nurundan var oldu cennet
Cemalin hakkiyçün eyle bir himmet
Hak'tan hitap geldi pîre kurbanım

Kıbarı Beytullah mihrabım sensin
Muratlar verici kânı hünkârsın
Ezeli ervahtan kandilde nursun
Şefaât kânısın sırra kurbanım

Viran gönlüm mamur oldu erenler
Dost ilinden doğru haber verenler
Fark edip de yolda özün görenler
Hakikat içinde hale kurbanım

Hakikatli olur müminin işi
İmana ikrara bağlıdır başı
Sırrı tarikatı olur Bektaşî
Ol Hazreti Hünkâr pîre kurbanım

DEMÂN'Î der doğar bunun temeli
Mürşit kapısıdır dinin evveli
Pîrim Hünkâr Hacı Bektaşî Veli
Bunları zikreden dile kurbanım

(1) Bir gerçeğin nişan bıraktığı yer

NASİP VEREN YEŞİL ELİ GÖZLERİM

Bir mekân elinden geldim cihana
Er Balım Sultan'ın yolun gözlerim
Cemalini gördüm divane oldum
Server Muhammed'in yolun gözlerim

Cemalin hattında yazılı âyet
Severim fikrimde derunda gayet
Altı bin altı yüz altmış altı âyet
Kırklar meydanında dolu gözlerim

Kırklar meydanında bir dolu içtim
Kırklar esirgedi irfana düştüm
Kerbela çölünde cenge karıştım
İmam Hüseyin'in yolun gözlerim

Kerbela çölünde çektiler çile
Cümle veli nebi uğrar bu yola
Kızıl Deli Sultan başında bile
Hünkâr Hacı Bektaş Veli gözlerim

Sefil **DEMÂN'Î**'yi yaratan Allah
Mümin ervahını bir eden Allah
Bizayıрма cemden sıradan Allah
Nasip veren yeşil eli gözlerim

SEVDASI SERİME YAZILDI GÖRDÜM

Lâ ilahe illallah amentü billah
Dadı damağıma ezildi gördüm
Cennet'i ala da huri kızları
Güzeller karşıma düzüldü gördüm

Bir hürü bakışlı beni yandıran
Kırklar meydanında girerken öğren
Ol şakk-ı kamerden bir nuri bölen
Sevdası serime yazıldı gördüm

Hırsın nefsin öldürürsen hey aşık
Gine kendözünden doğar bir ışık
Mesthane suyundan alıncak keşik
Gönlüm al baharlı yaz oldu gördüm

Üstadım Ali'dir dersimi veren
Bir kenci nihandan muhabbed bulan
Bu meydanda kaptan kaba koyulan
Bal ıravan oldu süzüldü gördüm

DEMÂN'İ der mahşer olacak bir gün
Bu cemal Allah'ın bu didar her gün
Kerbela Çölünde İmam Hüseyin
Şehitlik serine yazıldı gördüm

YÜZ DÖRT KİTAP SENDE BİRİNİ GÖRDÜM

Ziyaret eyledim Mutahhara'yı
Evladı resulün yerini gördüm
Gönül bahçesinde sultan sarayı
On iki isimin varını gördüm

On iki isimden ziya verdiler
Zöhre yıldızını onda gördüler
Dört kapıya kırk makamı kurdular
İrfanın içinde yârimi gördüm

İrfan ile anlar ikrarı bilir
Her irfana giren bir yoldaş bulur
Âşıklar ustadan dersini alır
Yüz dört kitap sende birini gördüm

Yüz dört kitap indi biri zuhura
Balım Sultan cümle muratlar vere
İmanımız vardır aslı tahire
Vaktin imamının nurunu gördüm

DEMÂN'İ der bu gafletten uyandım
Âşık oldum aşkın oduna yandım
Hizmet ettim bu dergâha güvendim
Ol Hazreti Hünkâr pîrimi gördüm

CİHANA BİR SAHİP GÖNDER YARADAN

Sene bin ikiyüz doksan altıda
Devranı hayıra dönder Yaradan
Uyana ashaplar kırklar yediler
Cihana bir sahip gönder Yaradan

Cihanın sahibi Ali'sin Ali
Ta ezel ezelden kurdun bu yolu
Pîrim Hünkâr Hacı Bektaş-ı Veli
İcazeti pîrden gönder Yaradan

Yüzyirmi dört bin nebi'nin aşkına
Sen Ali'sin yardım eyle düşküne
Kâbe-i Beytullah Mekke aşkına
Verin muradımız mürvet Yaradan

Arafat'a gelen hacılar için
Naci silsilesi bacılar için
Arz eyle günahım bağışla suçum
Kalma günahıma mürvet Yaradan

DEMÂN'İ'ye ola Hak'tan inayet
Habibin hakıyçün eyle bir himmet
Balım Sultan Yaremize sen el kat
Koyma Zulumette mürvet Yaradan

KUDURET İLMİDİR GELİR YÜZ ONDAN

Yüz dördün içinde nice haller var
Üstünde öğüt var, altında bal var
Seni kim ağlattı var, ona yalvar
Ağlarım, yanarım derdim yüz ondan

Şefaât kânıdır ol Resulullah
Ona şek getiren kâfirdir billah
Okunur farkının yek kulhuallah
Vallahi didar ver dilim yüz ondan

Başında taç ile fermanı berat
Alnında yazılı secdeyi davet
Bu kaşlar kalemdir sırrı kuduret
Kuduret ilmidir gelir yüz ondan

Bu gözler seyfidir ayne-i devran
Yüz bin şakk-ul kamer eyledim seyran
Dudak muhabbettir der yalı revan
Errahman-nirrahim dersim yüz ondan

DEMÂN'İ der noksanı Hak yetirir
Vücudun pâk ise sultan oturur
Cebrail Habib'e vahiy getirir
Getiren Huda'dır gelir yüz ondan

BENİM KILAVUZUM AKKOCA SULTAN

Haki türap oldum düştüm yollara
Benim kılavuzum Akkoca Sultan
Seni bekçi derler yüksek bellere
Benim kılavuzum Akkoca Sultan

Adunun münkirin gözüne melâl
Gene imdad senden ey ceddi cemal
Mürvet düşmanların elini sen al
Benim kılavuzum Akkoca Sultan

Gördüm erenleri gönlüm şaz oldu
Gitti kırcı boran bahar yaz oldu
Şimdi bu meydana niyaz farz oldu
Benim kılavuzum Akkoca Sultan

Hû dedim darına durdum sultanım
Nurı Vahit muhabbete hayranım
Geldi eşiğine canım kurbanım
Benim kılavuzum Akkoca Sultan

Bu **DEMÂN'İ** eydür gel nazar hakla
Eğer ârif isen özünü yokla
Garip erenleri sen sakla bekle
Benim kılavuzum Akkoca Sultan

GÜL YÜZLÜ SULTANIM SEN SEFA GELDİN

Hayli vakit yollarında gezerim
Gül yüzlü güneşim sen sefa geldin
Sen Ali'sin hayır dilek dilerim
Gül yüzlü güneşim sen sefa geldin

Hayır dilek kabul ola bu demde
Kaşların Beytullah kavsı kalemde
Aynen müşahede arzum cemalde
Gül yüzlü güneşim sen sefa geldin

İhlası şerifsin bir de Kuran'sın
Yed-ül kalem duran gün gösterensin
Tanışık takınıp nasip verensin
Gül yüzlü güneşim sen sefa geldin

Gönlümden gitmiyor dostun hayali
Balım Sultan Şah Kalender'in gülü
Pîrim Hünkâr Hacı Bektaş-ı Veli
Gül yüzlü güneşim sen sefa geldin

DEMÂN'Î'm der intizarım bu yâre
Hasretinden gelen peri peykâre
İşte geldi mürşit yaremi sara
Gül yüzlü güneşim sen sefa geldin

YÂR SEN Mİ GELDİN?

Hayli vakit ben dostumu görmedim
Gönül hasireti yâr sen mi geldin?
El uzatıp gonca güller dermedim
Bahçenin bağbandı yâr sen mi geldin?

Şu gönlüm içinde hem bahçem bağım
İstemem benliği ben orda yoğum
Ârifler içinde hem sözüm savım
Müşküller halleden yâr sen mi geldin?

Müşküller halleden er Balım Sultan
Bunalıp gelenin carına yeten
Mağribin topunu maşırıktan tutan
Onun dostu Ali yâr sen mi geldin?

Ârif olan oynar amma utulmaz
Güneş misalidir elde tutulmaz
Bu dünyaya evvel âhir yetilmez
Sefiller carına Er sen mi geldin?

Bu **DEMÂN'Î**'m der ki yaram sızılar
Gönül hak gördüğü yâri arzular
Bize yardım etsin şehit gaziler
Şehitler serdarı pîr sen mi geldin?

GÜZELLERİN SERFİRAZI HOŞ GELDİN

Çoktan beri yollarını gözlerim
Güzellerin serfiraz'ı hoş geldin
Muhabbetin can evinde gizlerim
Güzellerin serfiraz'ı hoş geldin

Veçhinde açılan güle kurbanım
Cemalini gören kula kurbanım
Arz edip geldiğin yola kurbanım
Güzellerin serfiraz'ı hoş geldin

Ruyünde açılan gonca güllerin
Beni mecnun etti şirin dillerin
Mevlam ihsan etti açtı yolların
Güzellerin serfiraz'ı hoş geldin

Benim pirim bu fakire bakasın
Dertli sinem yarasını sarasın
Bu edna kuluna ihsan kılasın
Güzellerin serfiraz'ı hoş geldin

Cemalini gören abına yundu
Sevdiğim elinden bir bade sundu
Arzuman Zade'dir Ali Efendi
Güzellerin serfiraz'ı hoş geldin

DEMÂN'İ YAKUB'dur nutkuna eren
Ya mahrum mu kalır darına duran
Kaşların mihrabı Yasin velkuran
Güzellerin serfiraz'ı hoş geldin

SER VERİP MEYDANDA CAN VEREN GELSİN

İşte geldi mecerayı Kербela
Ah edip kanlı yaş dökenler gelsin
On iki imama biatı olan
Ser verip meydanda can veren gelsin

Seri başı alıp koyduk meydana
Can kimin, mal kimin be hey divane?
Halim arz edeyim ulu Hünkâra
Ol Hazreti Pîri bilenler gelsin

Fazlı gibi kendin hançere veren
Bir ayak üstüne eğlenip duran
Kırkıdıp bu yolda özünü gören
Mansur gibi dardan asılan gelsin

Eyüp gibi derde mübtela olan
Yusuf gibi ahla zarlarda kalan
Kenan ülkesine hem sultan olan
Bu cevri cefayı çekenler gelsin

Bu **DEMÂN'İ** der ki birledim Hakk'ı
Ne anlasın bundan kör olan fakı
Kırklar meydanında ırılan saki
Nuş edip badeyi içenler gelsin

PİRİM ABDAL MUSA KABUL EYLESİN

Hak için meydana gelen lokmayı
Pîrim Abdal Musa kabul eylesin
Ali-yül Murtaza erenler payı
Pîrim Abdal Musa kabul eylesin

İmam Hasan Hüseyin'in yoluyçün
Zeynel Abidin'in gonca gülüyçün
Bakır'ın, Cafer'in çeşmi seliyçün
Pîrim Abdal Musa kabul eylesin

Musa, Kâzım, ırza'nın varıyçün
Taki-Naki Askeri'nin sırtıyçün
Evliya enbiya yüzü nuruyçün
Pîrim Abdal Musa kabul eylesin

DEMÂN'Î yalvarır Mehdi mah için
Sabah sabah doğan güneşler için
Pîrim Hacı Bektaş Veli'nin için
Pîrim Abdal Musa kabul eylesin

İMAM HÜSEYİN

Durdum divanına ellerim bağılı
Yetiş imdadıma İmam Hüseyin
Şu aşkın elinden ciğerim dağılı
Yetiş imdadıma İmam Hüseyin

Bunca dertlilerin dermanı sensin
Müminlerin kanadısın kolusun
Pîrim Hünkâr Hacı Bektaş Veli'sin
Yetiş imdadıma İmam Hüseyin

Dertlidir yüreğim, derdim binden çok
Nice biat vardır yetmiş üçü hak
Ali'nin oğlusun bunda güman yok
Yetiş imdadıma İmam Hüseyin

Macera'yı Kerbela'nın bir günü
Mülkümüz şu dünya fanidir fani
Ulaş Hızır ulaş bugün car günü
Yetiş imdadıma İmam Hüseyin

DEMÂN'İ der Kur'an Hak Kur'an-ullah
Sevenin gönlünden gitmiyor billah
Cümlelerin muradın ver Allah Allah
Yetiş imdadıma İmam Hüseyin

HEP SENİN DERTLERİN İMAM HÜSEYİN

Muharrem ayında bir hayal geldi
Hep senin dertlerin İmam Hüseyin
Ayrılığın oku sinemi deldi
Hep senin dertlerin İmam Hüseyin

Ayrılık derdinin dermanı nedir?
Yanıyor yüreğim muhabbet birdir
Benim sevdiceğim pirlir piridir
Hep senin dertlerin İmam Hüseyin

Macerayı Kerbelâ'nın bir günü
Mülk etmen dünyayı fanidir fani
Yetiş Hızır yetiş bugün car günü
Yetiş imdadıma İmam Hüseyin

Yüreğim dertlidir derdim binden çok
Nice biyat vardır yetmişüç'e hak
Cümleyi yaradan helleden Hellak
Yetiş imdadıma İmam Hüseyin

DEMÂN'İ der gördüm gene bir seyran
Yaktın yüreğimi sen ettin büryan
Bu mülkün sahibi ol Şah-ı Merdan
Ah senin dertlerin İmam Hüseyin

IRIZA OLSUN

Nasip bölüşülür Huda'nın emri
Herkes tecellii ırza olsun
Dost için akiye içmesi gam mı?
Herkes tecellii ırza olsun

Niyazımız vardır gül yüzlü yâre
Cümlelerin nasibin ol Huda vere
Az vermiştir çok istesem çare ne?
Herkes tecellii ırza olsun

Ey **DEMÂN'İ** yüksek gitme, engin bak
Padişahlar padişahı emri Hak
İmanım var vadesizce ölüm yok
Herkes tecellii ırza olsun

BİZDEN NAZLI YÂRE NİYAZLAR OLSUN

Gönül arzuluyor dostun ilini
Bizden nazlı yâre niyazlar olsun
İnşallah gelirim gözle yolumu
Bizden nazlı yâre niyazlar olsun

Âşıklar sırrını yad ele demez
Çok çok ile azlar az ile olmaz
Firdevs bahçesinin gülleri solmaz
Bizden nazlı yâre niyazlar olsun

Bu **DEMÂN'İ** der ki yoktur zararım
Dünyada kalmadı sabrım kararım
Dostum ile ikrarımı ararım
Bizden nazlı yâre niyazlar olsun

MÜBAREK MUHARREM GÜNLERİ BUGÜN

İşte geldi müminlerin matemi
Mübarek Muharrem günleri bugün
Belli olur yahşi ile yamanı
Mübarek Muharrem günleri bugün

Bir orucun tutan dediler naçar
İkisin tutandan münafık kaçar
Üçünü tutanlar kevserler içer
Mübarek Muharrem günleri bugün

Dördünü tutana çok ihsan olur
Beşini tutana nasipler gelir
Altısın tutanlar dersini alır
Mübarek Muharrem günleri bugün

Yedisin tutanlar yetmişe yeter
Sekizin tutanlar göz gönül katar
Dokuzun tutanı yabana m'atar
Mübarek Muharrem günleri bugün

Onunu tutanlar keremi kalır
Onbirin tutana kevser verilir
Onikisin tutan baş tacı olur
Mübarek Muharrem günleri bugün

On ikide kurbanları tığlanır
Ah Hüseyin deyü yanıp ağlanır
Kendini bilenler kara bağlanır
Mübarek Muharrem günleri bugün

Münafık olanlar gülüp oynarlar
Kekil kesip türlü türlü bağlarlar
Ali evladına garaz eylerler
Mübarek Muharrem günleri bugün

Oradan yürüyüp Şam'a gittiler
Ali evladına bühtan ettiler
El elden tutup da horan teptiler
Mübarek Muharrem günleri bugün

DEMÂN'Î der bu iş Ali'den kaldı
Sene bin üçyüzdür yediye geldi
Kerbela'da İmamlar şehit oldu
Mübarek Muharrem günleri bugün

DERYALARDA ÇARKI DÖNDÜREN HAYDAR

Muhabbet bahrinde bir dolu içtim
Bu melil gönlümün gülşanı Haydar
Fırtınalar ummanlara karıştı
Deryalarda çarkı dönderen Haydar

Bülbülüm diyenler güle vurulur
Âşık olan cüml'âleme duyulur
Kuduret hunundan nasip verilir
Bilip nasibini gönderen Haydar

Âşıklar gerçekten payını alır
İblis olan bu dergâhtan sürülür
Sağ yanından beratların verilir
İcazeti pîrden aldırان Haydar

İcazetim Şahı Merdan Ali'den
Cümlelerin umudu Bektaş Veli'den
Aşkı olan âşık içre doludan
Sakiye ezberim gönderen haydar

Müminlerin ezberisin dilimde
Tacı devlet kemerbestte belimde
Haki türap oldum pîrin yolunda
Yüceden gönlümü indiren Haydar

DEMÂN'İ der sırrı hakikat bir hal
Irıza'ya kul ol yola doğru gel
Aynımda gördüğüm işte yeşil el
Kul olup ednaya dönderen Haydar

DEDİLER

Gül yüzlü mahımdan destur alınca
Emri mârif nehyi münker dediler
Hak bilmez mi doğru raha gidene
Bu yolu erkânı bile kodular

Mürvet deyüp peyvenceye durunca
İnip Gök Eşiğe yüzüm sürünce
Hünkâr dergâhına doğru varınca
Kalmadı gönülde güman dediler

DEMÂN'Î der şükür erdik murada
İkrarı yalanlar kalır arada
Mekke'm, Medine'm cümle burada
Hazreti Hünkâr'a iman dediler

ERENLER

Mümin olan ikrarını unutmaz
Ziyaretler kabul ola erenler
Çekilen emekler boşuna gitmez
Ziyaretler kabul ola erenler

Kesilir kurbanlar gülbank çekilir
Mümin olan tecellaya dökülür
Sağ yanından yarenlere bakılır
Ziyaretler kabul ola erenler

DEMÂN'İ der sırrı hikmet olacak
Kutub-ül Akdap'dan sahip gelecek
Mümin olan şaz olup da gülecek
Ziyaretler kabul ola erenler

BU İKRARIN ASLIN ARAR DERVİŞLER

Allah bir Muhammed Ali yolunda
Bir oldu birliğe yetti dervişler
Okunur selâlar duyar ârifler
Bağlandı beralar bitti her işler

Her işlerin aslı bağlı ikrara
Bir arzuhal verdim pîri peykâra
Kâdimen alınımız durdu bu dara
Ağlaştı müminler döktü kan yaşlar

Mümin olan doğru yola gelmeli
Ölmeden elli yıl evvel ölmeli
Herkes hesabını kendi bulmalı
Yolun doğrusu bu işte kardaşlar

Özün teslim olsun mürşide ulaş
Hulkın mülâyim ol bu yolda yavaş
Emsalini bul da var ona dolaş
Kâmil duyar sonra nazar pişeler

DEMÂN'Î der keste beste söyleme
Dibi görünmeyen gölü boylama
Ârif meydanında dürer peyleme
Bu ikrarın aslın arar dervişler

ÜMM-ÜL KİTAP HAK ÂDEMDE DEDİLER

Gelin bu nutkumu dinlen erenler
Ümm-ül kitap Hak âdemde dediler
Âşıkı sadık'ın ârif bilenler
Ümm-ül kitap Hak âdemde dediler

Fadime Ali'ye olmuş idi eş
Haşim Muhamtned'e dahi eğdi baş
Müsevvidi harfî âdemde olur nakkaş
Ümm-ül kitap Hak âdemde dediler

Duvazda okudum On İki İmam
Ciharda masumanı bildim ekrem
Hafta-i kemer bestten danıştım kelim
Ümm-ül kitap Hak âdemde dediler

Âşık maşukunu arasa bulsa
İncil bahri içinde okunur İsa
Hakk'ın kelam danıştı Musa
Ümm-ül kitap Hak âdemde dediler

Engine inerler ummanı boylar
Arıtıp kalbinin evini paklar
Hatmi peygamberler hem evliyalar
Ümm-ül kitap Hak âdemde dediler

DEMÂN'İ YAKUB'um irfana düştüm
Örçümler elinden yandım alıştım
Gelen geçen nebilere danıştım
Ümm-ül kitap Hak âdemde dediler

KÂRINI GÖZLER

Bu dünyada feryat imandan gelir
Herkes kazancını, kârını gözler
Hakikattan yüz çeviren mahluklar
Kuzgun ölmüş, murdar üleşî gözler

Kadim ikrar güden Hakk'ın kuludur
Firdevs bahçesinin konca gülüdür
Pîrim Hünkâr Hacı Bektaş Veli'dir.
Tarikat kulları yolunu gözler

Marifette edep erkân var oldu
Yüz yigirmi dört bin peygamber geldi
Elhamı kelhamı kavli yar oldu
Divanı dergâhta yerini gözler

DEMÂN'İ der meyil vermem dünyaya
Hakk'ı seven bu kelamı dinleye
* hoyratın elinde...
Yedi haddistiva nurunu gözler

*(Bu satır okunamadı)

ALİ GÖRÜNÜR

Bu göz ile baktım seyran eyledim
Seyrimde Muhammed Ali görünür
Dikkat ile baktım özümü gördüm
Özümde türaplık yolu görünür

Özünü zulümden kurtaran erdir
Dört kapı kırk makam nişanı vardır
Ayni cem dediğin o da bir sırdır
Üç ile bir oldu Ali görünür

Özünü bilenler kanidir kani
Kurdular irfanı sürdüler yolu
Kerem ettik onda verdik bir dolu
Cömerdi sakii Haydar görünür

Mümin olan Irıza'ya kul oldu
Yüz yigirmi dört bin peygamber geldi
Muhammed'im cümlesine ser oldu
Serini verene sırrı görünür

Mucizat sahibi serdarım Ali
Balım Sultan beyan hem Kızıl Deli
Cümlenin umudu Bektaşî Veli
Ezel Ali idi Veli görünür

Bu **DEMÂN'İ** der ki ben bir biçare
On İki İmamlar çektiler çile
Hazret Eyüp gibi çileger ola
Vücudum şehrinde çile görünür

SIRRI SIRRULLAHLA OLALIM SIRDAŞ

Muhammed miraçta doksan bin kelam
Söyledi Musa'ya hal yavaş yavaş
Üç ihlası şerif bir elifi lam
Cümlesine ümmül kitap oldu baş

Şeriatın kıl farzını dahil ol
Tarikatta pîre yetiş mürşit ol
Marifetin ilmin öğren âkil ol
Sırrı hakikate giresin gardaş

Duvar didar değil secde kılınmaz
Mürşit olmayınca sebah alınmaz
Dükkânımda eski astar bulunmaz
İmam Cafer damgasıdır bu kumaş

On yedi hurufa secde kılğör
Üç sünneti, yedi farzı bile gör
Mürşidi kâmilden haber ala gör
Bilmem neden ümmül kitap oldu faş

Sinem kalkan ettim adu taşına
Mevlâ'm uğratmasın gönül kışına
Varıp bir nekesin düşme peşine
Meydanda merdan ol merdinen güreş

DEMÂN YAKUP dosta verdim selamı
Ba-i bismillahtır Hakk'ın kelamı
Ben beni göreyim nidem âlemi
Sırrı sırrullahla olalım sırdaş

MEDET HEY ON İKİ İMAMLAR MEDET

Gönül havalandı aldı gam beni
Medet hey On İki İmamlar medet
Didemden akıttım kan yaşı ile
Medet hey On İki İmamlar medet

Açtın bu yareyi sarılmaz oldu
Evliya enbiya bilinmez oldu
Tarikatta dava görülmez oldu
Medet hey On İki İmamlar medet

Aşıksın maksudu Hakk'ın didarı
Sultanlar sultanı gönlümün yârı
Kerbela'da imamların serveri
Medet hey On İki İmamlar medet

On'ki imamların atası Ali
Pîr elinden içtim bir cür'a suyu
Pîrim Hünkâr Hacı Bektaş'ı Veli
Medet hey On İki İmamlar medet

Bu **DEMÂN'İ** eyler Hakk'ın vasfını
Nasıl değışirler dünyaya dini
Gelecek yakındır mahşerin günü
Medet hey On İki İmamlar medet

YÜRÜ YALAN DÜNYA VAR ŞİMDEN GERÜ

Gönül kimi sevmiş güzel oyumuş
Yürü yalan dünya var şimden gerü
Hayal sevda ile Hakk'a yetilmez
Muhabbet gönlümde bir şimden gerü

Muhabbet behrinde açılır güller
Fehmile kendine süs verir eller
Deruni çeşmimden akıttın seller
Seraser sevdaya yel şimden gerü

Müşkülün var ise mürşide danış
Hakk'ın cilvesidir gönülde seviş
Canın kim'isterse ülfet et konuş
Konuş yadlar ile var şimden gerü

DEMÂN'Î der güzel sevdim diyenler
Didar görmez ikrarından kayanlar
Uğrunuza canım teslim diyenler
Varılmaz bir yola var şimden gerü

BOZ OĞLAN DEYÜ

Seyrimde uğradım Bulgar Dağı'na
Düşler gelir pîrim Boz Oğlan deyü
Erler otak kurmuş çevre yanına
Taçlar gelir pîrim Boz Oğlan deyü

İcazetin almış pîrden gaziler
Kul olanlar efendisin arzular
Yollarda dizilir körpe kuzular
Koçlar gelir pîrim Boz Oğlan deyü

Cemalini gören âşık uslanır
Alemden aleme adın seslenir
Alçağında tuti kumru beslenir
Kuşlar gelir pîrim Boz Oğlan deyü

Bektaş Veli'den tutmuş elini
Kemerbest eylemiş pîrden belini
Padişahlar ülkesini ilini
Boşlar gelir pîrim Boz Oğlan deyü

Dergâhında gelir gelinler, kızlar
Meydanında olur semahlar, sazlar
Her dem kan ağlıyor bu ala/gözler
Yaşlar gelir pîrim Boz Oğlan deyü

DEMÂN'İ YAKUB'a irfan dediler
Al bu badeyi de iç kan dediler
Derdine devadır kırklar, yediler
Üçler gelir pîrim Boz Oğlan deyü

HÜNKÂR HACI BEKTAŞ VELÎ DOST DEYÜ

Arşa çıktı avazımız, ünümüz
Hünkâr Hacı Bektaş Veli dost deyü
Bu dergâha doğru akar kanımız
Hünkâr Hacı Bektaş Veli dost deyü

Bu dergâhın gülünün bülbülüyüz
Tarih tazeledi oldu bin üçyüz
Severim Hayder'i Beytullahımız
Hünkâr Hacı Bektaş Veli dost deyü

İrehber önünde doğru dinimiz
Açılır sancaklar hayır günümüz
Mürşit meydanında kurban canımız
Hünkâr Hacı Bektaş Veli dost deyü

Allah ekber deyip tekbir okudu
Halil peygamberin kavli hak idi
Cebrail önünde irahber idi
Hünkâr Hacı Bektaş Veli dost deyü

DEMÂN'Î der bülbül âşıktır güle
Himmet eylen gönül yârini bula
Çok şükür niyazım bir yeşil ele
Hünkâr Hacı Bektaş Veli dost deyü

DİVANINDA MAHRUM ETME

Cümleyi halk eden Allah
Divanında mahrum etme
Gümanım yok vallah billah
Divanında mahrum etme

Nazmıma kurmuşsun güftar
Tartar bilmem kaç miktar
Nasibimi veren Haydar
Divanında mahrum etme

Halk eyledin yedi tamu
Kaldır gönüllerden gamı
Medet derdimin sultanı
Divanında mahrum etme

Hesap etme dağı taşı
Bilir misin biri beşi
Enbiyanın hikmet işi
Divanında mahrum etme

Çok bilirim desen olmaz
Bu dünya bir dirhem gelmez
Sultanlar kusura kalmaz
Divanında mahrum etme

Bu meydanda darın hepi
Niyazdır onun sahibi
Yüz yigirmi dört bin nebi
Divanında mahrum etme

Âdemdedir sırrı hikmet
Seksen bin ilmi tarikat
Doksan bin sırrı marifet
Divanında mahrum etme

Ey gönül gezme serseri
Damardan girsin içeri
Pîrim Hacı Bektaş Veli
Divanında mahrum etme

DEMÂN'Î der hakikatten
Narı beddua bu Hak'tan
Kardeş ayrılma türaptan
Divanında mahrum etme

KUL OLDULAR BEKTAŐIYE

Muhibbi âşık olanlar
Kul oldular Bektaőıye
Kalp evi ışık olanlar
Kul oldular Bektaőıye

Bektaşiler söyler kelim
Yaramıza oldu melhem
On sekiz bin cümle âlem
Kul oldular Bektaőıye

Elli yedi bin Rum erleri
Mürşitten gördüler kân
Teslim oldu cümle varı
Kul oldular Bektaőıye

DEMÂN'İ dergâhın kulu
Pîrim Hacı Bektaş Veli
Gördüler bir yeşil eli
Kul oldular Bektaőıye

AMAN ALLAH AMAN ALLAH

Ne hikmettir aman Allah
Aman Allah, aman Allah
Müftü fetvayı ters yazdı
Aman Allah, aman Allah

İşine gider yorulmaz
Zahirde camiye gelmez
Tarikatta niyaz bilmez
Aman Allah, aman Allah

Mezhep kalmadı karıştı
Mahluk birbirine düştü
Zalimlik başa üşüştü
Aman Allah, aman Allah

Kışın olur ceme gelir
Yukarıdan bir yer alır
Yaz gelince neler olur
Aman Allah, aman Allah

Müminim der gözün süzer
Böyle kuldan Hak da bezer
Kalbinde iblislik düzer
Aman Allah, aman Allah

İşte âhir zaman oldu
Sene üçyüz geri geldi
Dedeler tayının aldı
Aman Allah, aman Allah

Geri döner evladım der
Helal, haram lokmayı yer
Yolun doğrusu bu mu gör?
Aman Allah, aman Allah

Erenlerin vardır cehdi
Talip irehbere baktı
Dedeler dünyayı yıktı
Aman Allah, aman Allah

DEMÂN'Î der tecellim yok
Fark eyle sen özüne bak
Mahlukun gözünde hak yok
Aman Allah, aman Allah

HASİRETİM ÇOKTAN BERİ

Bugün ben bir dostu gördüm
Hasiretim çoktan beri
Yüzünü yüzüme sürdüm
Hasiretim çoktan beri

Hasret olanlar kavuştu
Dost elinden bade içti
Sensiz günlerim yıl geçti
Hasiretim çoktan beri

Âl'evlada (*) biatımız
Neyleyim dünyayı sensiz
Şükür görüştük yüzbeyüz
Hasiretim çoktan beri

Cemalin şem'inde gamze
Münafıklar etti ceza
Bu yas-ı matemdir bize
Hasiretim çoktan beri

Yas ve matem tamam oldu
Nicesi şaz olup güldü
Ne keremdir pîrim geldi
Hasiretim çoktan beri

(*)Âl'evlada: Ali Evladı-dır, heceye gelmesi için
öyle demiş.

Balım Sultan Kızıl Deli
Kapısında garip kulu
Sene bin üç yüz üç dedi
Hasiretim çoktan beri

DEMÂN'İ der kemteriyiz
Biz bu yolun abdalıyız
Hünkâradır biatımız
Hasiretim çoktan beri

GERİSİNE MEYİL VERMEM

Sevmişim bir kaşı keman
Gerisine meyil vermem
Sıdkile bir tutum dâman
Gerisine meyil vermem

Derdimin dermenı biri
Asla karşılamam seri
Severim Hazreti Pîri
Gerisine meyil vermem

Bu **DEMÂN'Î** dergah kulu
Kudretinden hazne malı
Sevmişim bir yeşil eli
Gerisine meyil vermem

YA HÜSEYİN

Evvelimde virdim sensin
Ya Hüseyin, ya Hüseyin
Leyl ü nehar derdim sensin
Ya Hüseyin, ya Hüseyin

Derdime ihsan sendedir
Ali nurdur, evladı nur
Kerbela'da şehidandır
Ya Hüseyin, ya Hüseyin

Aşk ateşi beni yaktı
Sineme zalimler çaktı
Kûfeli meydana çıktı
Ya Hüseyin, ya Hüseyin

Kûfeli kelimden duymaz
Mahşerde şefa'at olmaz
Kâfirler imana gelmez
Ya Hüseyin, ya Hüseyin

Eba Müslim gele bir gün
Hüccetini ala bir gün
Kâfirleri kıra bir gün
Ya Hüseyin, ya Hüseyin

Kanlı gömlek nerde kaldı
(*) Üçyüz yirmi dörde geldi
Her vadeler tamam oldu
Ya Hüseyin, ya Hüseyin

DEMÂN'Î der yas ve matem
Üçyüz altmış altı gün tutam
Kendini bilmezi nidem
Ya Hüseyin, ya Hüseyin

(*) Sene bin üçyüz dörde geldi. (Heceye uymak için öyle demiş.)

BU ALLAHIN KULU DERLER

Aşıklar bir güzel sever
Ol ismine Veli derler
Bu meydanda olmaz cedel
Olursa masiva derler

Masuvayı terk edersen
Bu meydana pak gelirsən
İkrarını Hak bilirsən
Bu dergahın gülü derler

DEMÂN'İ turap ol yola
Hidayet Allahtan ola
Yedillaha yeten ele
Bu Allahın kulu derler

HACI BEKTAŞ'İ VELİ'DİR

Çerhi devranı dönderen
Hacı Bektaş'î Veli'dir
Cümleye nasip gönderen
Hacı Bektaş'î Veli'dir

Müminlere iman olan
Delil olup göle konan
Pervane olup nura giren
Hacı Bektaş'î Veli'dir

Horasan'dan beri gelen
Gerçeklerde olmaz yalan
Çekip ejderhayı vuran
Hacı Bektaş'î Veli'dir

DEMÂN'Î der sevdim yâri
Gözüm nuru, münevveri
İki cihanın serveri
Hacı Bektaş'î Veli'dir

(BE)'YE BAĞLIDIR ÖZÜMÜZ

Caferiyim (Elif) Allah
(Be) ye bağlıdır özümüz
(Te) ile eyledim isbat
(Se) söylenir vallahımız

(Cim) cemalin nuru çoktur
(Ha) ile havfımız Hak'tır
(Hı) gibi haberdar yoktur
(Dal) söyler derde pîrimiz

(Zal) zahide vermez sırrın
İrehberden ola rahim
(Ze) zuhurda belli yerim
Adem oldu meskenimiz

(Sin) severler sahip olan
(Şın) işte ışıǵı gören
(Sad) sadıktır özün bilen
(Dad) söyletir tıynetimiz

Bu irfanda durur yeri
(Mim) ile muhabbet dili
Talipler ağlar firkatli
Hüdayı hak sır kabımız

(Ayın) Ali nasip veren
(Gayın) bir ikrara duran
(Fe) fehmedip cemal gören
Cemal-ullah muradımız

(Ka) kadimdir murat veren
(Kâf) kâfir putların kıran
(Mim) Muhammed oldu tamam
Bir perdedir imanımız

(Nun)dur bu harfin evveli
(Vav) vahbi bildim mevali
Pîrim Hacı Bektaş Veli
Burdan tuttuk dâmanımız

DEMÂN'Î der sefil kemde
İllâ elif ismi Hûda
(Ye) lokmanı vermez yad'a
Yadlardan sakla serimiz

ERENLER SEFA GELDİNİZ

Hü dedik irfana girdik
Erenler sefa geldiniz
Viran gönlüm mamur oldu
Erenler sefa geldiniz

Erenler biliriz sizi
Ürüşan ettiniz bizi
Mümin müslim cümlemizi
Erenler sefa geldiniz

Erenlerden ola hümmet
Mihmandır Şah-ı Vilayet
Şefaât kânı Muhammed
Erenler sefa geldiniz

Doluyu içti birisi
Mest oldu cümle varısı
Buradır kırklar korusu
Erenler sefa geldiniz

Bu DEMÂN'Î dergâh kulu
Firdevs-i alanın gülü
Pîrim Hacı Bektaş Veli
Erenler sefa geldiniz

RUHÎ DİLLER HOŞ GELDİNİZ

Seyyahdan gelen Erenler
Bahri haller hoş geldiniz
Sıtkınan ürfan görenler
Olgun canlar hoş geldiniz

Kamillere canım kurban
Diller okur Ali İmran
Bu cemale oldum hayran
Dili ballar hoş geldiniz

Mürşüde yeter elimiz
Nazlı pirdendir dolumuz
Kâbeden gelir yolunuz
Ruhi diller hoş geldiniz

Bu **DEMÂN'Î** yollar gözler
Meydanda bir olsun özler
Nasip verensiniz sizler
Yeşil eller hoş geldiniz

ÇARE NE

Ey mahbup beni ağlatma derdim aldı çare ne
Ben çektim cevır ü cefayı derdim aldı çare ne

Cefayı çekmeyen âşık derde derman bulamaz
Sevdiğine can vermeyen cennet yüzü göremez

Ahmak gezer şu cihanı dürrer nerde bilemez
Senden başka sermayem yok can veririm çare ne

Yarabbi gül cemalden ayırma edna kulun
Doğru raha iman ettik sarpa düşürme yolun

Cennet-ül mevaya mihrap açılmış gonca gülün
Gül dalında bülbül olup ötelim yâr çare ne

Severim mahbubu yahu **DEMÂN'İ**'nin canıdır
Sevilmez mi böyle mahbub âlemler sultanıdır

Alnında bir yıldız doğar ehlibeytin nurudur
Ateşi aşkı suzana yanalım ya çare ne

İÇERİ

Bu derdi derde yâr ettim derdim var dertten içeri
Ehl-i Beyte kul olmuşum kulluk var kuldan içeri

Kumru oldum dertli oldum ağlarım zari zari
Tefekkür ettim kendimi bülbül var gülden içeri

Ol şeriat kapısına tarikat nazar eyle
Marifette çok sahip var hakikat ondan içeri

Hakikatın esrarına her can agâh olamaz
Dört kapıdan kırk makamdan ârifi sadık içeri

Bu **DEMÂN'İ** dergâh kulu Balım Sultan Kızıl Deli
Pîrim Hacı Bektaş Veli yolu var çölden içeri

BAK

Seb-i âlemyanın her fende yed-ullah ara bak
Kâmilin hatmi kelâmı ol gani gaffara bak

İmam Hâsan, Şah hüseyin şehidine eyle nazar
Taki-Naki, dinin mülkü okunan fermana bak

Ol lenfiyeye gulam Askeri Mehdi gele
Ey DEMÂN'Î gafil olma ol gani Haydar'a bak

ADİL ALİ ATALAY'ın
CAN YAYINLARI Okurlarına
Sunmuş Olduğu Kitaplar

- Abdal Musa Sultan ve Velayetnamesi / Adil Ali Atalay
(8. Basım 192 s. 1996)
- Ahlaksal Yaşam ve Barışık Düzen / Fethi Erdoğan
(208 s. 1998)
- Alevilik İle İlgili Osmanlı Belgeleri/ Baki Öz
(3.Basım 304 s.1997)
- Alevi - Bektaşî Tarihi /Burhan Kocadağ (2. Basım 320 s. 1997)
- Aleviliğe İftiralara Cevaplar/ Baki Öz (2.Basım 208 s. 1996)
- Alevilik Tarihinden İzler / Baki Öz (160 s. 1997)
- Alevi-Bektaşiliğin Dayanakları/ Ali Ağa Varlık (176 s. 1997)
- Alevilik-Bektaşilik'te Çevre / Nukret Endirçe (96 s. 1998)
- Allah Hedef Can Nokta/Ali Ağa Varlık (3. Basım 160 s. 1997)
- Allah-u Taâla Vâhid /Garip Salim Güner (2. Basım 600 s.1997)
- Amasya'lı Fedayı Baba Divanı /A. Çelebi (488 s. 1991)
- Ana Huzursuz / Mustafa Kalaycı (64 s. 1997)
- Aşık Dertli Baba / A.A.Atalay Vaktidolu (208 s. 1998)
- Aşık Kerem ile Aslı Han/ İsmail Büyüктаş(192 s. 1998)
- Aşık İbreti / Yay. Hazırlayan A.A.Atalay (208 s. 1996)
- Atatürk'ün Anadolu'ya Gönderiliş Olayının İçyüzü / Baki Öz
(3. Basım 176 s. 1996)
- Atatürk'ün Düşünce Yapısının Oluşumu / Baki Öz
(304 s. 1996)
- Atatürk'ün Düzeni / Baki Öz (320 s. 1996)
- Bıçağın Sırtında Siyaset / Baki Öz (256 s. 1996)
- Binboğalı Kökçüler / Batasica Hektor /Süleyman Çiltas
(736 s. 1993)
- Binbir Çiçek Mozaigi Alevilik/L.Kaleli (3.Basım448s.1995)
- Bir Tohum / Muharrem Atalay / Şiir 1992
- Bektaşilik Alevilik Nedir? /Bedri Noyan (640 s. 1996)

- Beşinci Mevsim / Hüseyin Erdoğan (64 s. 1996)
- Cabbar Kulu / Adil Ali Atalay (3. Basım 96 s. 1996)
- Dede Korkut ve Ahmet Yesevi'den Günümüze Ünlü Alevi Ozanlar / Mehmet Şimşek (2. Basım 240 s. 1996)
- Demir Baba Vilâyetnamesi /Bedri Noyan (176 s. 1996)
- Demân'ı Baba/ Yay. Adil Ali Atalay (2. Basım 80 s. 1998)
- Dil, Din ve Kur'an Tartışması / Lütü Kaleli (480 s. 1998)
- Doğudaki Aşiretler, Kürtler, Aleviler / Burhan Kocadağ (2. Basım 288 s. 1997)
- Eba Müslüm'ün Tabutu /A.Mesruri Geda (3.Basım 184 s. 1997)
- Ehl-i Beyt'ten Bir Deste Gül/ Gürcü ve Erdal Doğan (272 s. 1994)
- Ehl-i Beyt'in Mucizeleri/A. A. Atalay (5. Baskı 320 s. 1997)
- Faziletname / Yemini (12. Basım 160 s. 1998)
- Ferhat ile Şirin / İsmail Büyüktaş (112 s. 1998)
- Gel Kendine Deli Gönül /A.A.Atalay (6.Basım 240s. 1997)
- Gerçek Tarihiyle Kuran'da 32 Peygamber ve İslam Dini / Emrullah Eraslan (2. Basım 480 s. 1996)
- Gezdım / Erzurumlu Aşık Garip Bektaş (144 s. 1993)
- Gölgesiz Işıklar I-Alevilik Öncesi / Mahmut Reyhani (3. Basım 176 s. 1995)
- Gölgesiz Işıklar II-Tarihte Aleviler /Mahmut Reyhani (2. Basım 192 s. 1997)
- Gölgesiz Işıklar III-Mezhepte Aleviler / Mahmut Reyhani (320 s. 1997)
- Gökçe Kadın / Hüseyin Ecer (224 s. 1998)
- Güççük Haçça ile Vakarlı Mamo/L.Kaleli (352 s. 1997)
- Güldürü Ustalarından Seçilmiş Fıkralar /Mehmet Şimşek (352 s. 1997)
- Gülzar-ı Hasaneyn /Fazlullah Rahimi (4. Basım 464 s. 1996)
- Hacı Bektaş Veli FEVAİD (Yararlı Öğütler) / Baki Öz (2. Basım 96 s. 1996)

- Hacı Bektaş-ı Veli Manzum Vilâyetnamesi / Bedri Noyan (2. Basım 448 s. 1997)
- Hacı Bektaş Veli (Piyes)/ Sabahattin Engin (144 s. 1996)
- Halkın Sevgilisi ve Yunus Emre (Piyes)/ Sabahattin Engin (144 s. 1996)
- Hanedan-ı Ehlibeyt Neden Hor Görüldü?/ Ali Ağa Varlık (5. Basım 240 s. 1997)
- Haşhaş / Lütü Kaleli (2. Basım 320 s. 1998)
- Hülya İle Yedigâr - Sıla mı Gurbet, Gurbet mi Sıla? / A.A.Atalay (3. Basım 128 s. 1996)
- Hz. Betül Fatıma Anamız /Adil Ali Atalay (3. Basım 272 s. 1996)
- İlk Alevi Kimdir? /N. Eskiocak (4. Basım 96 s. 1997)
- İnançta Devrim / Mehmet Dışkiran (3. Basım 240 s. 1996)
- İmam Cafer-i Sadık Buyruğu / Adil Ali Atalay (8. Basım 288 s. 1998)
- İslam Dünyası ve Kemalizm / Baki Öz (160 s. 1996)
- Kerbelâ ve Matem / Adil Ali Atalay (7. Basım 384 s. 1998)
- Kerbelâ'nın İntikamı Müseyib Gazi/(4. Basım 224 s. 1997)
- Kenzül - Mesaib KUMRU / (5. Basım 416 s. 1997)
- Kimliğini Haykiran Alevilik / Lütü Kaleli (288 s. 1997)
- Kul Himmet Üstadım / İbrahim Aslanoğlu (144 s. 1995)
- Kur'an-ı Ehlibeyt'e Sorunuz /M.Etticani (256 s. 1998)
- Kur'anda Hikmet ve Tarihte Hakikat, Kur'anda Hikmet İncil'de Hakikat / Halil Öztoprak (195 s. 1990)
- Kur'an'daki Sünnet Ehl-i Beyte Gönül Verenlerin Yoludur / M.Etticani Es-Semavi (2. Basım 240 s. 1996)
- Kurtuluş Savaşında Alevi-Bektaşiler / Baki Öz (8. Basım 144 s. 1996)
- Lâ Feta İllâ Ali Lâ Seyfe İllâ Zülfikar / Mehmet Dışkiran (2. Basım 144 s. 1996)
- Melek Şah ile Güllühan ve Razinihan ile Mahifruz/ İsmail Büyüктаş (96 s. 1998)

- Mitolojide İnanç ve Peygamberler /L.Kaleli (480 s. 1996)
- Noksani Baba / Adil Ali Atalay (5. Basım 144 s. 1997)
- Pir Sultan Abdallar / İ. Aslanoğlu (2. Basım 528 s. 1997)
- Sayın Soytarı / Sabahattin Engin (112 s. 1998)
- Seyyid Nizamoğlu Divanı (3. Basım 302 s. 1990)
- Sınırsız Yolculuk / Erdal Doğan (192 s. 1998)
- Şah İsmail Hatai / Nejat Birdoğan (464 s. 1991)
- Şahmaran ve Hatemtay Hikayesi/İ.Büyüктаş (224 s. 1998)
- Tam Hüsnîye / Adil Ali Atalay (7. Basım 192 s. 1997)
- Tanrı İnsan / Lütü Kaleli (240 s. 1996)
- Tarikat-Ticaret-Mafya-Siyaset / Lütü Kaleli (368 s. 1997)
- Usul-u Kâfi / Tacettin Uluç (272 s. 1994)
- Vahisiz Yaşayan Dinler / Garip Salim Güner (256 s. 1997)
- ...Ve Hidayete Erdim /M. Etticani (4. Basım 208 s. 1996)
- Veli Baba Menakıbnamesi /B.Noyan (3.Basım 304 s. 1996)
- Veysel Karani / Mehmet Şimşek (216 s. 1996)
- Vîrânî Divanı ve Risalesi / Adil Ali Atalay (352 s. 1998)
- Yanık Bir Türküdür Sevdam / Metin Şimşek (144 s. 1992)
- Yaratıcının Azameti ve Kur'an'daki Reankarnasyon / Nasreddin Eskiocak (2. Basım 96 s. 1998)
- Yesevi ve Hünkâr ile Olduk Enel-Hak / Lütü Kaleli (288 s. 1998)
- Ziya Paşa'nın Zafernamasine Reddiyye ve Tekzîbiyye / Hasan Kolcu (96 s. 1998)

CİHAN BİRDİR PEKİ AYRI OLAN KİM?

**Bin sekizyüz kırk üç gelmiş DEMÂN'İ
Uymaz imiş bir anına bir anı**

**Yedinci yaptıtır söze başlarken
Destur-u Şah, dedim kitap açarken**

**Dilerim ki nice yapıtlar çıksın
Aşk ateşi yansın ehlini yaksın**

**Bu cönk'ü Hüseyin Dede getirdi
Tab et bunu diye emir yetirdi**

**Demek kısmet imiş Âşık Demân'ı
Okuyup gönülden edek seyrani**

**Şiirleri tasavvufi, insancıl
Sanarsın açılmış yedi veren gül**

**Gül gibi koklarınız, hem demet demet
Okuyup kulaktan kursağa ilet**

**Bu ilmi, irfanı okuyan canlar
Gece Kadir sansın, gündüz bayramlar**

**Okurlara bir hediye sunalım
Okuyup dinleyen görmez bunalım**

**Kitap seven canlar, arasın bulsun
Okurun derdine bin deva olsun**

**Emeği geçenler maksuda ere
Bu kitap canlara mutluluk vere**

**ADİL ALİ VAKTİDOLU bir isim
Cihan birdir, Peki ayrı olan kim?**

Vaktidolu

ISBN 975 - 7812 - 89 - 7

